

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дж. № 13/13/2001
Дата 26.07.2001

И. И. Митрев
26.07.2001

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

ДОПЪЛНИТЕЛНИ МОТИВИ И СЪОБРАЖЕНИЯ

По к.д.№ 13 и № 14 от 2001 г. от Венцеслав Асенов Димитров

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Вие допуснахте за разглеждане на спор за законност за избор на народен представител. Спорът за законност предполага да решите, кое е законното положение и всичко останало ще произтича от това. Законното положение винаги е само едно, единствено. Две противоположни истини в правото не могат да съжителстват и *Jura novit curia* (съдът знае законите).

В настоящото изложение аз ще представя пред вас само фактите в тяхната хронология, ще се спра и на конституционните принципи и законови положения като съм убеден, че единственото, от което ще се ръководите при отсъждането, е волята да спазите закона и да възстановите законното положение.

Кога и как беше анулирана регистрацията ми?

Това стана с решение 90 /09.06.т.г. на РИК- Разград. Национално движение Симеон Втори(НДСВ) подаде предния ден заявление, с което беше поискано това на основание чл.48, ал.5 от ЗИНП. По силата на този текст за мен трябва да съществуват "данни за агентурно минало", за да има валидни правни последици. Тъй като съм народен представител в няколко поредни парламента, съм проверяван от комисии с различни статуты, а в последния случай – по ЗДДБДСБРУГЩ аз не фигурирах в доклада с огласените така наречени доносници. Тук няма да излагам

пред вас подробно всичко онова, което беше изнесено в медиите по мой адрес, но публично стана ясно по-късно, че без мое знание съм разработван от две управления, но съм снет от отчет заради "конфликтен характер, не се поддава на обработка, много говори и е неуправляем". Някакъв картон обаче някой е оставил. Прилагам и едно изявление на непознатия за мен К.Чакъров по въпроса, публикувано в пресата.

Съвсем естествено е, когато по такъв опозоряващ начин бях deregистриран от РИК Разград, най-малкото, за да защита името си и като се ръководех от вярата, че не може в една държава без да си виновен да бъдеш лишен от права, аз обжалвах решението на РИК- Разград пред ЦИК, която (ЦИК) реши с решение 330, че аз нямам правен интерес от това!!! А кой друг би трябвало да има правен интерес? Нали моето име е засегнато? И то как? – Комисията по ЗДБДСБРУГЩ не ме е огласила в доклада за сътрудниците, не са представени доказателства за връзки с ДС, при това аз **наистина не съм сътрудничил!** И какво можех да направя в тази ситуация, освен да отнеса спора до Върховния административен съд(ВАС). До този момент аз не знаех подробности за вашето решение 10/97г., но уверявам ви, когато го проучих поне за себе си намерих успокоение, защото заживях с мисълта, че всичко това, което се случва с мен, е срещу конституционните права на човека и вие самите сте обявили подобно огласяване на данни в опозоряващ контекст за хора, които не са виновни, за противоконституционно. Освен засягане на моята чест и добро име, аз се оказах виновен за нещо, което не съм извършил, при това до ден днешен не са представени никакви доказателства. А администрацията, натоварена да провежда изборите, не се посвени да погизва конституционно гарантирани права и принципи. Не е ли длъжна ЦИК да се ръководи единствено и само от Конституцията и законите в страната, независимо от това, че е функция на политическа воля? Ако Конституцията е върховния закон за всички нас, гражданите на тази държава, как така за членовете на ЦИК не е?

На 15.06.т.г. ВАС отмени Решение 330 на ЦИК и прогласи нищожността на решение №90 на РИК-Разград. Междувременно ВАС с решение 4270 беше прогласил за нищожно и решение 288 на ЦИК, което даваше възможност

картотекираните да бъдат отстранявани от листите чрез т.н. удостоверения, а с това и огласявани макар и индиректно техните имена.

ПРОГЛАСЯВАНЕТО ОТ СТРАНА НА ВАС НА РЕШЕНИЕ №90 НА РИК РАЗГРАД ЗА НИЩОЖНО ОЗНАЧАВА, ЧЕ В ТЕЧЕНИЕ НА ЦЕЛИЯ ПРЕДИЗБОРЕН ПЕРИОД ОТ 16.05.т.г. ДО 17.06.т.г. МОЯТА РЕГИСТРАЦИЯ НА КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ КАТО ВОДАЧ НА РАЗГРАДСКАТА ЛИСТА НА НДСВ Е БИЛА ЮРИДИЧЕСКИ ПЕРФЕКТНА И БЕЗ ПРЕКЪСВАНЕ.

Противно на това от правна гледна точка Ирена Варадинова не е била регистрирана, **НЕ Е БИЛА ВАЛИДНО РЕГИСТРИРАНА НИТО ЕДИН ДЕН КАТО КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ.**

ЦИК, обаче, не спази решенията на съда. Нали *Judicium est quasi juris dictum* (Съдебното решение е като законова разпоредба)? Логичният извод е, че законите и съдебните решения в нашата държава не се отнасят до всички еднакво. ВАС прогласи нищожността на решението на РИК Разград, след като то е взето в нарушение на конституционно решение, в нарушение на ЗИНП, а и Решение 288 на ЦИК вече беше обявено за нищожно. Още повече, че за нищожността съдът трябва да следи и служебно - от една страна, а от друга – аз самият имам право да обжалвам, независимо от това, че ЗИНП не е предвидил нищо специално за този случай. Но по силата на ваши решения - №21/95г. и съображенията по к.д. №7/95г. - чл.120, ал.2 от КРБ дава възможност да се обжалват актовете на всеки административен орган, освен ако законът изрично не забранява това, особено когато се касае до конституционни права на гражданите.

Същественният въпрос е как от едно прогласено за нищожно решение са възникнали валидни правни последици, като на практика (такава е установената в България откак съществува административното право) едно нищожно решение не поражда целените от автора му правни последици. Още повече, че въпросната нищожност е прогласена от Върховния административен съд.

Решение 131 на РИК Разград не създава ново правно положение по отношение на моята регистрация, то само разпорежда на областния управител да отпечатва бюлетини с моето име . Решението потвърждава първоначалната ми регистрация

от 16.05.т.г., но и без него тя (първоначалната ми регистрация) е валидна. Отменянето на решение 131 на РИК-а с решение 345 на ЦИК не касае въобще първоначалната ми регистрация.. Решение 28 от 16.05.т.г. на РИК-Разград въобще не е отменено!. Дали една валидна регистрация е потвърдена един, два или три пъти няма никакво значение за нейната валидност и тя е валидна, докато не бъде отменена. Дори решение 345 на ЦИК да не беше обявено за нищожно от ВАС на 19.06.т.г., моята регистрация като кандидат пак щеше да бъде перфектна., тъй като с решение 345 на ЦИК изобщо не е атакувано Решение 28 на РИК Разград, а от друга страна решение 131 на РИК не засяга моя статут като надлежно регистриран кандидат, а има декларативен характер, в смисъл, че аз съм водача на НДСВ и императивен – с това, че нарежда отпечатването на бюлетини с моето име. За мен е от голяма важност факта, че в събота вечер по силата на едно обжалване (дори в момента няма значение, че молителя не е бил легитимен за моя случай) **само часове преди началото на вота е възможно ЦИК да поиска да анулира една регистрация на кандидат за народен представител!** Вие, **УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ**, можете ли да оправдаете подобно нещо? Смятате ли, че в нашата Конституция и законите на Р.България може да се открие текст, който да защити подобно положение? Правата на личността и нейното достойнство, сигурността и правовия ред, гаранцията за свободното развитие на човека и гражданското общество, равенството пред закона, отговорността на държавата... как са спазени в описания случай?

Защо едно лице, което въобще не е регистрирано като кандидат за народен представител е обявено за избрано в решение 348 на ЦИК? И защо аз не съм обявен за избран народен представител?

Решение 345 на ЦИК беше взето по искане на И.Костов, лидер на друга политическа сила, нямаща нищо общо с моята регистрация, именно поради което то беше обявено за нищожно в частта, която ме касае, от ВАС.

Защо името ми не фигурира във всички бюлетини?

Първоначално бяха отпечатани достатъчен брой бюлетини с моето име начело в листата на НДСВ – около 150 000 броя за Разградска област и 27 000 за

Европа. След решение 4421 на ВАС от 15.06.т.г. на същата дата в свое заседание РИК Разград отказа да разгледа моя случай с мотива, че нямат решението, въпреки че лично аз им го съобщих по телефона още след взимането му, а по-късно им го изпратих по факса. Междувременно ЦИК им праща писмо, с което им се казва, че решението на ВАС не било влязло в сила, защото те имали намерение да го обжалват и им нарежда да не се съобразяват с него. При това без да е имало дори формално заседание на ЦИК и да са гласували подобно решение! Председателят на РИК Разград В.Нанев лично ми телефонира вечерта на 15.06.т.г, че е необходимо да им пратя оригиналното подпечатано решение на ВАС до следващия ден 8:00 сутринта. Още вечерта изпратих решението по куриер. На 16.06.т.г., събота сутринта, РИК Разград заседава от 8:00 часа и поставя **ново условие – решението на ВАС да се завери нотариално и да се представи в три екземпляра.** И това направих, въпреки недоумението ми, че оригинален екземпляр с решението на ВАС (таксувано, заверено, с мокри печати) може да буди подозрение за невярност и как така като го заверя нотариално, то става перфектно?! В 9:50 ч. РИК Разград взема решение 131 – да се печатат бюлетини с моето име и го обявява публично в сградата на общината. Веднага наши сътрудници в щаба на НДСВ Разград се свързват с областния управител Пейчо Георгиев, за да се намерят бюлетините с моето име. Казват им, че бюлетините за изчезнали. Областният управител категорично отказва да печата нови бюлетини с моето име и доставя на РИК Разград бюлетини с името на Ирена Варадинова начело в листата на НДСВ, която въобще не е регистрирана след отмяната на решение 90 на РИК Разград. Аз написах писмо на РИК – Разград, че следва да раздават само бюлетини с моето име. В следобедните часове започва раздаването на бюлетините на представители на секционните комисии. В РИК Разград нямаше вече нито един от членовете му. Но пред помещението е поставено на видно място Решение 131, в което пише, че НДСВ участва в изборите с първоначалната си регистрация, т.е. с водач на листата Венцеслав Асенов Димитров. Въпреки това се раздават бюлетини с друго име. Извън моите възможности е да повлия върху този процес. **Очевидно е, че след като не съществува законова норма, по силата на която аз да се намеся при печатането и раздаването на бюлетините, най-малко точно аз съм отговорен и**

следва да понасям негативните последици от неизпълнението на решенията на съда от страна на овластените държавни служители и институции.

От друга страна в Европа са разпратени предварително достатъчен на брой бюлетини с моето име. Но на 15.06.т.г.(точно кагато ВАС отмени решението на ЦИК и съответното на РИК за анулиране на регистрацията ми! И още по обяд всички медии разпространиха тази новина) Министерството на външните работи праща експресна грама до дипломатическите и консулските представителства в тези държави, с която ги уведомява, че моето име е заличено от листата на НДСВ и да се гласува с бюлетините на Ирена Варадинова и само ако те не достигат или нямат пратени такива – и с бюлетини с моето име.

МВнР не направи нищо нито на 15.06.т.г. нито на 16.06.т.г. да уведоми представителствата за новата ситуация, създадена от Решение 4421 на ВАС и р.131 на РИК Разград. Там поне е имало достатъчно налични бюлетини, една от които ви прилагам. Не е ясно с какви бюлетини се е гласувало – с моето име или с това на Ирена Варадинова.

Веднага след решението на ВАС говорителката на ЦИК г-жа Негенцова направи официално изявление, цитирано в медиите, че нямало значение с каква бюлетина се гласува."Избирателната система е пропорционална и името няма значение, другото ще се решава впоследствие."

Това са фактите. Ясно е, че ако на 15.06. т.г. или даже на следващия ден, първо,областният управител Пейчо Георгиев си беше изпълнил задълженията и беше доставил в РИК Разград отпечатаните бюлетини с моето име, а не ги беше скрил или унищожил, или пък се беше разпоредил да се напечатат нови такива, и второ, ако Стоян Тодоров от ведомствената комисия за изборите при МВнР беше пратил експерсна грама до ДН и КН на РБългария в Европа, че аз съм законният кандидат, нямаше да съществува никакъв спор относно моя избор и може би самата ЦИК нямаше да вземе Решение 345 в 19:30 г. в деня преди изборите. Гореспоменатите две лица грубо са нарушили законите и решението на ВАС и РИК Разград като са попречили на моя избор за народен представител. Това е криминално престъпление по чл. чл.167, 169б и 169в по НК, което се наказва с лишаване от свобода до пет години. Именно поради

това престъпление аз обаче не съм обявен за избран , а друго лице. Как тогава от едно престъпление се консумират благоприятни последици за нарушителите, а за потърпевшия да остават негативите? Още от римското право до днес във всички правни системи е залегнал принципа, че никой не може да се възползва от едно престъпление, за да черпи облаги. Как в България, за която Народното събрание е най-важният орган на властта по силата на чл.1, ал.1 от Конституцията могат да се излъчват нелегитимни представители с помощта на други, пак държавни органи? Когато става ясно, че това е възможно да се случи, идва и логичният въпрос “Как така областните управители могат (а съдът не може!), да решават кои са легитимните кандидатити, а ЦИК – да им дадат съответните удостоверения за избрани?”

Тъй като на случая се обърна извънредно голямо внимание в масмедииите, то на всички гласоподаватели в Разград още в петък и събота преди изборите стана ясно, че водач на листа на движението е Венцеслав Димитров. Убеден съм, че със своите действия, срещи и послания към избирателите по време на цялата кампания (без последните 5 дена) точно аз съм човекът, с когото избирателят в Разград осъществи контакт и на когото даде своето доверие.

Един кандидат за народен представител не може да се представи на гласоподавателя и да спечели техния глас за 5 дена. Особено, предвид на това, че самата Ирена Варадинова беше уведомена за съдебните дела и чакаше техния изход. Моите съмнения са, че е съществувало негласно споразумение между преставителите на държавата в лицето на областния управител П.Георгиев, ЦИК, МВнР и РИК Разград за опорочаване на изборите като даже още преди решение 345 на ЦИК, взето в 19.30 ч. на 16.06.т.г., да се раздават бюлетини с име на лице, нерегистрирано като кандидат. Иначе толкова случайности не биха съвпаднали. Това обаче е заговор срещу правовия ред, срещу самата държава и на практика успява с обявяването на Ирена Варадинова за избрана за народен представител вместо Венцеслав Димитров.

И от КС сега зависи дали ще легализира резултатите от този заговор. Касае се за неправомерни действия на държавни органи не само срещу мен като кандидат за народен представител, но и срещу съдебната система и правовия ред.

Решаването на този спор е важно за мен самият, но неговият характер не е частно правен, а публичноправен. **ЦИК демонстрира пред всички, че всичко което има да се случва е *Ab oīim ordinatum* (предварително решено)** и каквито и действия да предприема, каквото и да реши съдът, ще стане така както ЦИК реши.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Отношението към мен от страна на администрацията по време на изборите беше абсолютно необяснимо. Първо, защото не съществува правна норма по силата на която един административен орган да се постави над съда и над закона, второ, защото такива неоправдани с нищо действия напомнят буквално за политическа репресия, и трето, защото това **МОЖЕ ДА СЕ СЛУЧИ НА ВСЕКИГО**, ако с нещо не се харесва.

Обръщам се към всеки един от вас, защото институцията която представлявате изгражда своя образ и авторитет благодарение на качествата на **всекиго от вас поотделно**, в този смисъл вие самите, особено от настоящата позиция, която имате, още по-поляризирано бихте се възприемали от българското общество при следващите ви професионални изяви. Ситуацията, в която аз самият изпаднах, за съжаление може да бъде обяснена не със законови положения, а с категории извън правото. И това е абсурдът, когато една държавна институция, от силата на властовите си позиции може да си позволи да води политика на база, кого харесва и кого не. Моята надежда е, че вие ще пресечете намеренията на всеки административен орган да поставя личните си антипатии по-високо от дълга да спазва законите и установения ред в страната. След като Конституцията ни дава право свободно да избираме професиите си, да изразяваме мнение и да защитаваме позициите си, никой няма право да ни санкционира за това, ако не сме престъпили позволеното.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Ще обобщя казаното до тук с думите на проф.Георг Йелинек: “Дейността на държавните органи е всъщност самата държавна дейност...във всяка правна норма се съдържа гаранцията за подчинените, че докато тя действа, тя обвързва и самата държава”(“Общо учение за държавата”, Софи-Р, София 1993 г., стр.390-391) В предговора към цитирания труд **проф. Ст.Баламезов изтъква че “държавата е**

ограничена от правото, което самата тя създава, и нейната дейност е подчинена на това право.” И че е невъзможно “да допуснем, че държавата не е обвързана от правото, което самата тя установява”(пак там, стр.3) Ако това наистина е така, то у нас имаме ли държава или не? Комисията по досиетата, ЦИК , РИК, МВнР и областният управител част ли са от тази наша държава или не?

Без всякакво съмнение за всекиго в нашето общество решаването на настоящия спор има значение, защото то или ще даде ключа към прилагането на правилата според личното отношение, или ще потвърди един устояван с години принцип –НА ДЪРЖАВНОСТТА.

Неспазеното решение на ВАС по моя случай даде повод и в други казуси (имам предвид отнетия лиценз на Нова ТВ) да се подлага на съмнение “правилността и законността” на отсъжданията на Върховния административен съд. Ако в нашето общество е възможно органите, до които се отнасят съдебните решения да преценяват тяхното удобство, правилност и т.н., то за какъв правов ред говорим? Не може един административен орган, нито пък което и да е лице, засегнато от съдебно решение, да си позволява да преценява Съда! Замисляли ли сте се какво би станало ако някой откаже да изпълни ваше – на Конституционния съд решение? В случая с кандидат депутатската ми регистрация ЦИК направо каза: ”Решението на ВАС няма значение за нас, спорът ще го реши Конституционния съд”. Ако утре някой сметне, че по негова преценка решеното от КС няма значение, нека спорът се реши в Европейския съд, да речем. Вие, как ще браните статута и авторитета на съда? Разделени ли са тогава властите или изпълнителната може да се подиграва със съдебната?

Заговор между Комисията по досиетата и ЦИК

Очертаният по-горе заговор се заражда по-рано, когато лица, участващи в ЦИК и т.н. Комисия по досиетата се споразумяват да се приеме Решение 288 от 05.06.2001 на ЦИК, с което се дава право на Комисията по досиетата да издава и т.н.удостоверения за “агентурно минало”, освен по Доклада, който е предвиден в ЗДДБСБРУГЩ. Тази част на Решение 288 на ЦИК е прогласена за нищожна с

Решение 4270 на ВАС. Интересно е обаче да се отбележи, че издаването на удостоверенията започва още преди ЦИК да се е произнесла с Решение 288. Например на НДСВ е издадено удостоверение 013 от 04.06.2001г.(в моя случай) Кой е наредил на ЦИК и Комисията по досиетата да правят подобни неща? Те все пак са част от изпълнителната власт в тази страна и ако не работят съгласно Конституцията и законите, а против тях, значи работят срещу устоите на самата държава. ЦИК с Решение 288 от 05.06 т.г. даде “право” на Комисията по досиетата да издават на партиите и коалициите нов, неописан в съответния закон документ – т.н. удостоверения за картотекирани лица. Именно на база тези удостоверения РИК-овете извършваха и анулирането на регистрацията. (Обаче РИК Варна отказа да се съобразява с тези “документи”, заради противоконституционността им). По-късно след решение 4270 на ВАС от 12.06 т.г., по време на делата във ВАС представителите на ЦИК поддържаха съвсем друга теза – че не било важно как партиите и коалициите са се запознали със списъка с картотекираните, т.е. че документът (**доказателството!**) не е важен, а преценката, която партиите сами са направили. (Но чл.48, ал.5 от ЗИНП говори за данни!). Именно ЦИК, пак по повод на чл.48 от ЗИНП, по отношение на обстоятелствата в ал.4, с р.280 от 01.06.т.г. изисква изрично удостоверителни медицински или други документи при замяна на един кандидат с друг (**т.е. доказателства!**). Със самото представяне на удостоверенията по чл.48, ал.5 от ЗИНП в частта извън Доклада на Комисията по досиетата се извършва публично огласяване на картотекираните, което е грубо нарушение на техните права, на Конституцията и на Решение на КС 10 от 22 септември 1997. Наистина става дума за публично огласяване, защото липсва друга възможност за дерегистриране на съответните кандидати. Че е съществувала уговорка между членове на двете комиисии – по досиетата и ЦИК, личи и по изявленията, които са правили отделни техни представители пред медиите. И тук става дума за грубо нарушаване на политическите права на кандидатите, което също е предстъпление по НК. Наглостта на представителите на ЦИК по време на производствата пред ВАС – В.Георгиев, И.Ризова и Р.Негенцова, стигна дотам, че в преките си твърдения по време на заседанията пред ВАС те твърдяха, че кандидатите за народни представители нямали правен интерес от обжалване на

дерегистрирането им, нямат собствени политически права, че са “с агентурно минало” и с “оспорим морал”. Съвсем не е случайно, че ЦИК взе решение 288 чак на 05.06.т.г., за да оправдае вече издадени противозаконно удостоверения, но и за да попречи на евентуалните обжалвания пред ВАС именно поради липса на достатъчно време до изборния ден. Поради същата причина и Комисията по досиетата не издаваше легално т.н. удостоверения в началото на кампанията или преди нея. Както се вижда, има твърде много съвпадения, за да е случайно. Ето защо аз смятам, че става дума за предварително обмислен и реализиран заговор против Конституцията и законността от страна на влиятелни представители на визираните държавни институции.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Искам да насоча вашето внимание върху следните факти:

1. Глава пета от ЗИНП е озаглавена “Кандидати за народни представители”, а не “Политически партии и коалиции”, т.е. **в центъра на отношенията, които възникват по повод на изборната кампания е поставен именно кандидатът**, а не партията, респ. коалицията. Логично тази постановка е почерпена от конституционно установените положения, по силата на които правото на пасивен вот е важно политическо право на гражданите (не на партии) и не партиите и формированията, а **ГРАЖДАНИТЕ** са изразителите на политическа воля. Политическите формирования само “съдействат за формиране и изразяване на политическата воля на гражданите” – чл.11, ал.3 от КРБ. По силата на Конституцията и ЗИНП кандидатът (а не политическата сила) е носителят на редица права – признаване на статут на длъжностно лице, право да регистрира застъпници, да има имунитет и да **бъде избран**. Настоящия ЗИНП брани правомощията на кандидатите за народни представители след регистрирането на кандидатските листи с ограниченията, поставени за партиите и коалициите от самия ЗИНП (поставят се определени условия и срокове). Ето, един пример: В чл.48, ал.4 от ЗИНП е предвидена възможност когато кандидат “почине или изпадне в трайна невъзможност да участва в изборите, партията или коалицията може да предложи нов кандидат”. В този случай, както по-горе споменах, с решение 280/1.6.2001г. ЦИК изисква тези факти да се **докажат пред РИК**, защото

не е достатъчно само заявление от кандидатата, а е необходимо да бъдат представени "съответни удостоверителни медицински или други документи". (прилагам и р.280 на ЦИК). Цитираното решение 280 на ЦИК идва да покаже, че не може безразборно да се извършва дерегистрация по време на кампанията и трябва да има доказателства за събитието или състоянието, за да има валидни правни последици от него. А какъв е тогава аршина, с който ЦИК е премерил в следващата хипотеза - на чл.48, ал.5 от ЗИИП? Какво доказателството е представено, че аз съм сътрудничил с бившата ДС? По-надолу подробно се спирам на факса, с който беше направено това, но тук само ще ви уведомя, че по случая вече е наредена прокурорска проверка с писмо №6451/19.07.2001г., копие на което прилагам.

2. В хода на съдебните производства пред ВАС представителите на ЦИК възразяваха, че като страна по делата трябва да бъде конституирана и РИК – Разград. По силата на установеното законово положение тези два органа се намират в отношения на обвързана компетентност. РИК-овете изпълняват и се подчиняват на всички решения и спазват инструкциите на ЦИК. Каква страна може да е РИК-а тогава и чий интерес ще представлява тя? Да не говорим, че когато се касае за прогласяване на нищожност съдът може да стори това и служебно, без да има дело. И моят правен интерес е толкова очевиден, че не подлежи на доказване.

Кое е определящо при избора – листата или бюлетината?

Решение №1 на КС от 1994 г. третира сходен случай, но при стария закон за избиране на народни представители. При него става дума за лице, неписано и в листата и в бюлетината, за лице, което е нямало качествата на кандидат за народен представител през време на цялата кампания от вписването в листата до избора.

Естествено най-логичното е да има съответствие и пълно покритие между регистрираната кандидатска листа и имената и подреждането на кандидатите в бюлетината. При визириания случай се касае за несъответствие между кандидатската листа, регистрирана в РИК Разград и раздадените бюлетини на НДСВ. В чл.74, ал.2 от ЗИИП се посочва, че в бюлетината се отбелязват "...имената на лицата от кандидатската листа." **Очевидно в раздадените**

бюлетини на НДСВ от РИК Разград и частично в Европа имената на лицата, вписани в бюлетината, не съответстват на лицата от кандидатската листа. В чл.80,ал.1 се указва, че бюлетините се получават от секционните комисии “преди изборния ден”, т.е. в събота 16.06. (Датата е важна, защото Решение 131 на РИК е в пълна сила в този ден и законно е било само раздаването на бюлетини с моето име като водач на листата на НДСВ.) Но противно на това всички СИК-ове са получили от РИК Разград в този ден сгрешени бюлетини на НДСВ по отношение на водача на листата като името на Венцеслав Асенов Димитров умишлено и злонамерено е заменено с името на Ирена Варадинова.

В чл. 97, ал.3, т.2 от ЗИНП се казва, че се признава за действителен гласът и когато “в бюлетините има отклонения, дължащи се на дефекти и грешки в производството.” А в същия член, но в ал.4 се казва, че “плик, който не съдържа бюлетини по установения образец... съответства на един недействителен глас.” Въпросът тук е следва ли да се признаят за действителни бюлетините, в които умишлено от държавните органи, натоварени с провеждане на избора, са поставили друго лице, което няма качествата на кандидат за народен представител, на мястото на този кандидат, който има перфектна, потвърдена и от ВАС регистрация?

Други разяснения в ЗИНП няма. (В стария закон в чл.77, ал.2 пределно ясно е казано, че при несъответствие в бюлетината и листата, гласът се счита за действителен и “се брои като подадена за съответната листа в района” В новия закон обаче подобен категоричен текст няма.) Все пак и в новия ЗИНП се подразбира, че официален документ за фактическото положение е именно регистрираната надлежно кандидатска листа, а не бюлетината. Коя от горните две хипотези е приложима за разглеждания случай? Може би първата, защото в действителност всички бюлетини при гласуването вече са признати за действителни гласове за НДСВ. Ако КС приеме за валидна втората хипотеза, това означава, че изборите в 18 МИР Разград са опорочени, тъй като гласовете за НДСВ следва да бъдат обявени за недействителни. Друга възможност ЗИНП не дава. Но ако бъде възприета първата хипотеза, това ще означава, че избран за народен представител ще е Венцеслав Асенов Димитров, а изборът на Ирена Варадинова не следва да бъде признат. Още по-нелогично е ако бъде обявен

друг, който е на поредно, по-задно място в листата, защото остава въпросът кого замества той? Ако Ирена Варадинова е незаконно обявена за народен представител, то е така, защото тя не е имала качествата на кандидат за народен представител. А аз, **УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ**, губил ли съм според вас качествата си на кандидат за народен представител? Мястото ми в листата като водач, по силата на съдебните решения не се е променяло. И ето това е същността на спора, който трябва да разрешите – **КОЕ Е ЗАКОНОВОТО ПОЛОЖЕНИЕ**.

Очевидно е, че КС следва да търси отговор на следните въпроси:

Какво става, ако по небрежност или немарливост отпечатаната и раздадена бюлетина не съответства на регистрираната листа? Кандидатът в листата, който е пропуснат в бюлетината, ще се счита ли за избран или не?

И какво става, ако злоумишлено от държавни органи, натоварени с организирането и провеждането на изборите, един кандидат, регистриран редовно в листата, бъде заменен с друг, с нередовна регистрация? Може ли първият да се счита за неизбран, а вторият за избран. Следва ли да бъде опорочен избора и повторен или само решение на КС по случая е достатъчно, разбира се при надлежно сезиране? Точно такъв е разглежданият случай.

Може ли подмененият в бюлетината, но редовно регистриран в листата кандидат, да носи негативните последици от злоумишлените и противозаконни действия на изпълнителната власт, която при това не се съобразява със серия решения на ВАС?

Освен неизпълнението на решения на ВАС държавните органи, натоварени да провеждат изборите - **ЦИК, РИК, областният управител и МВнР**, с умишленото съставяне и разпространение на бюлетина, несъответстваща на листата, очевидно са извършили сериозно престъпление не само спрямо невписания кандидат за народен представител, но и спрямо политическите права на всички гласоподаватели от 18 МИР Разград. По противозаконен начин на тях им е попречено свободно да упражнят избирателното си право. (Консумирани престъпления по състави на чл.167 , чл.169б и чл.169в на НК). Точно бюлетината служи на конкретния избирател да вземе решението си, да определи

волята си и да я реализира с вота си. Но какво може да направи един избирател, когато не вижда името на този, който е правил кампания за една партия или коалиция и е нормално регистриран като кандидат?

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Точно по този въпрос искам да обърна вашето внимание на факта, че Република България е страна по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, ратифицирана от НС на 07.09.1992 г. Защитените по тази Конвенция права на гражданите включват и правото на свободни избори - член 3 от Протокол 1. Тази Конвенция е част от нашето вътрешно право. Това означава, че по този член за незащитените си у нас права не само аз и някои мои колеги, но и всички избиратели от 18-ти МИР Разград и Европа могат да търсят защита в Европейския съд за правата на човека. Още повече, че вече има такъв прецедент – делото Матюс срещу Великобритания, при което Великобритания е осъдена да заплати на ищцата сумата от 45 000 английски лири. Отделно от това има и прецедент на осъдена държава за неизпълнение на решение на Върховния административен съд – делото Хорнсби срещу Гърция, в което като съдия е участвал и един от вас – съдията Димитър Гочев.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Искам да ви уверя, че като дългогодишен народен представител, като член на официалната делегация при приемането на РБългария в Съвета на Европа, когато беше подписана точно тази Конвенция, като член на Съвместния парламентарен комитет България-Европейски съюз по време на 37-то и 38-то НС, имам горещо желание вътрешните български проблеми да могат да се решат от наши институции. Затова се обръщам и към последната инстанция в моя случай – Конституционния съд. Но тъй като винаги съм се борил за защита на правата на гражданите у нас, а и за изграждането на истинска правова държава у нас по европейски образец, ви декларирам, че няма да се колебая и при ваше негативно за мен решение по разглеждания казус, в името и за защита точно на тази правова държава, ще се обърна за справедливост към Европейския съд за правата на човека. Дано обаче това не го направят и хилядите избиратели от 18-ти МИР Разград и Европа, защото финансовото бреме за страната ще се окаже непосилно.

Отношенията ми НДСВ

От самото начало започнах активна кампания в 18 МИР Разград, тъй като измежду всички кандидати за народни представители в движението аз разполагам с най-голям опит – участвал съм успешно преди това в 4 кампании за избиране на народни представители. Без всякакви структури с моите колеги-кандидати бързо успяхме да създадем клубове във всички общини и да мобилизираме активисти, което е определящо за една кампания.

На 8.06.т.г., т.е. само седмица преди края на кампанията бяхме с колеги на обиколка и в с.Гетово по обяд от журналисти по телефона научих за постъпило искане за анулирането на моята регистрация по заявление от Коалицията НДСВ, подписано от В.Драганова и Т.Пейков. Можете да си представите, колко изненадан съм бил, след като до този момент от страна на движението не е отправян и намек към мен за подобно нещо. НДСВ не ми е съобщавало, че има намерение да оттегля кандидатурата ми, още по-малко заради агентурно минало. Впоследствие разбрах, че НДСВ е разполагало със списъка на картотекираните още в началото на кампанията! Това, **УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ**, е необяснимо за всеки един запознат с правните норми и процедури. **Първо, защото огласяването на имена на картотекираните противоречи на ваше конституционно решение, второ, защото в началото на кампанията въпросното решение 288 на ЦИК не е съществувало и в този смисъл не е съществувало правно основание да се изнасят и притежават подобни данни.** Не е без значение факта, че допълнителните данни, които представя Тошо Пейков пред РИК-Разград, за да удостовери агентурното ми минало, са изпратени по факс, на който подписите на Комисията по досиетата са от дата 04.06.2001г.(с рег.№013), а решение 288 на ЦИК е взето един ден по-късно. От къде е почерпено правно основание за подобно нещо? И накрая само ще напомня, че самото решение 288 на ЦИК беше прогласено за нищожно в тази си част от ВАС с решение 4270.

Естественият извод, който се налага тук е, че НДСВ е притежавало списък с имена на картотекирани доста по-рано от възможното (как е станало това, очевидно не е предмет на настоящето дело). За мен като кандидат на НДСВ, като водач на листа е неприемливо, ако са разполагали с името ми, да ми направят квалификация

на сътрудник и затова да ме оттеглят, но забележете кога – в последния възможен срок за подмяна на кандидатите. Това е направено или с цел да се използват тези кандидати до последния възможен срок, за да правят кампания на НДСВ или пък с цел тези същите хора да не могат да обжалват решението за анулиране на регистрациите по нормален ред.

Веднага след научаване на искането на НДСВ за анулиране на регистрацията ми се свързах с канцеларията на лидера на движението Симеон Втори и поисках спешна среща. Тя се осъществи вечерта на същата дата. Обясних му, че е противоконституционно и противозаконно да се позовава на факта на картотекиране като улика за сътрудничество или агентурно минало, но не срещнах насрещно желание за коригиране на решението на НДСВ. Все пак той прояви разбиране към моето намерение да си търся правата докрай, защото е засегнато моето добро име в обществото. По-късно след обявяването на нищожно на Решение 288 на ЦИК изпратих факс до Симеон Втори с препоръка да си оттеглят заявленията за анулиране на регистрацията на картотекираните, обаче пак без резултат. След решенията на ВАС изглежда лидерът на НДСВ е разбрал грешката на движението, но не направи нищо, за да я поправи.

Въпросният факс до РИК Разград вече стана достояние на медиите. Сезирах главна прокуратура, за да установи извършено ли е документно престъпление срещу длъжностно лице (каквото е кандидата за народен представител). Много от атрибутите на този факс говорят точно това. Най-напред той се състои само от 2 отделени една от друга страници като първата от тях касае свършено друго лице – Венцислав Давидков, фигуриращ в доклада. На втората страница е и моето име, очевидно подгъхнато допълнително и преснимано на копирен апарат. След това личат подписите на 6 члена на Комисията. Двама от тях - Е. Димитров и М. Реджеб обаче заявиха, че подобен документ не е издаван и подписван от тях. Ясно е обаче, че някакъв документ е издаден и то на НДСВ. След датата пише, че документа се издава в 1 екземпляр и се състои от един лист. Но на факса вторият лист е изпратен отделно. Следователно документа е разчленен, след това подправен с вмъкнато моето име и накрая пратен по факса на РИК Разград. Вече екземплярите стават три и при това неавтентични! В РИК Разград документът е показан на членовете за

късо време като секретен и членовете са останали с впечатление, че именно първата страница се отнася за моето “агентурно минало”. По този начин е огласено на всички заинтересовани и разпространено от всички масмедии, че аз съм картотекиран и поради това съм отстранен от листата на НДСВ. Това е така, защото 7 дни преди изборния ден няма друга правна възможност да бъде отстранен от листата. Така е и нарушено Решение на КС №10/97г. Интересно е, че номерът на изпращания апарат също е подправен – той е 3592 9814411. Това е номер на Център за ментални и физически увреждания, откъдето твърдят, че не се занимават с подобни работи и никога не са пращали подобен факс, за което имат потвърждение от пощенската служба. По думите на председателя на РИК Разград документът е пратен по факса от лицето Тошо Пейков, който е и подал по-рано същия ден заявлението. Това са фактите. Тук също се касае за консумирано престъпление по гл.9 както и по чл. чл.167, 169б и 169 в на НК.

Естествено лицата Т.Пейков и В.Драганова не са останали очаровани от факта, че на бял свят излиза изпратения от тях очевидно фалшифициран документ. Така че те, доколкото имат важни функции в НДСВ, а може би и други лица, които са им помагали при изпълнението на тази задача, са заинтересовани да бъде отстранен от НДСВ на всяка цена. От друга страна доста хора в НДСВ вече осъзнават, че действията против мен са действия против съдебни решения, против закона и Конституцията, затова може би и сега предпочитат да не взимат никакво отношение. Нормално е да предполагам, че вътре в движението има хора, които се опасяват от моето присъствие в НС и действията им да са насочени именно в тази посока.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Всички ми жалби, писма, възражения и искания до РИК Разград, ЦИК, ВАС и сега до Конституционния съд във връзка със защитата на моите права са продиктувани не толкова от желанието ми непременно да бъде обявен за народен представител. Достатъчно време съм бил такъв, за да си мисля, че това ми е единственото призвание в живота. Проблемът е, че докато бях кандидат за народен представител от НДСВ и участвах активно в предизборната кампания на тази коалиция чрез незаконни и противоправни действия от страна на държавни

органи (Комисията по досиетата и ЦИК) както и от лица от НДСВ, аз бях несправедливо, противозаконно и противоконституционно оклеветен, по всички медии бях обявен за доносник, агент на ДС, с агентурно минало, "доложник", сътрудник и т.н. без да имам реална правна възможност адекватно да се защита на клеветата. Обикновените хора не правят разлика между доказани сътрудници и картотекирани, за тях намеците в медиите са достатъчни за заклеимяването на човека и за неговото политическо, и което е по-важно - обществено маргинализиране. Оттук произлиза и непоколебимата ми воля да защита своето място в листите като избран народен представител, което ще е първата стъпка по посока на моята защита. Интересувам се единствено как да защита своето име, чест и достойнство, на които имам право по Конституция (чл.32, ал.1), защото това касае не само мен лично, моя авторитет и моя бъдещ живот, но и този на членовете на моето семейство, моите роднини, моите близки и познати и то за години напред. За тази цел разчитам и на вашето позитивно решение, съзнавайки добре, че правото е на моята страна.

Прекрасно съзнавам, че цялото това изложение щеше да бъде излишно, ако в нашата държава имаше орган, който може да накара една държавна институция – Централната изборителна комисия да изпълни влязло в сила решение на Върховния административен съд и да ме обяви за избран народен представител. Дано именно Конституционният съд да е този орган.

Прилагам:

1. Решение на ЦИК №280 от 01.06.2001 г.
2. Писмо от Върховна касационна прокуратура.
3. Интервю на Т.Токин с КЧакъров от в-к "Труд".
4. Копие от Удостоверение 013 от 04.05.т.г. на Комисията по досиетата.

София, 25 юли 2001

С уважение:

Венцеслав Димитров